

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ 2x3 แฟคทอเรียล (factorial design) โดยมีระดับความใกล้ชิด (ความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันมาก และความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันน้อย) และคุณภาพของผลงาน (ผลงานของคู่รักเหนือกว่าตนเอง ผลงานของคู่รักด้อยกว่าตนเอง และกลุ่มควบคุม) เป็นตัวแปรอิสระ และการประเมินคุณลักษณะของตนเองด้านความสัมพันธ์ การประเมินคุณลักษณะของคู่รักด้านความสัมพันธ์ และการประเมินสถานการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก เป็นตัวแปรตาม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตชายหญิงระดับปริญญาตรี ที่เข้าร่วมโดยสมัครใจ จำนวน 180 คน ซึ่งมีระยะเวลาที่คบหากับคู่รักตั้งแต่ 2 เดือนขึ้นไป โดยแบ่งสถานการณ์การเปรียบเทียบคุณภาพผลงานของตนเองกับคู่รักเป็น 2 สถานการณ์ คือ สถานการณ์ด้านการเรียน และสถานการณ์ด้านการทำงาน โดยผู้วิจัยได้สุ่มผู้ร่วมการทดลองเข้า 1 ใน 12 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

จำนวนตัวอย่างจำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง

การรับรู้	คุณภาพของผลงาน					
	ผลงานของคู่รักเหนือกว่าตนเอง		ผลงานของคู่รักด้อยกว่าตนเอง		กลุ่มควบคุม	
ความใกล้ชิด	สถานการณ์ด้านการเรียน	สถานการณ์ด้านการทำงาน	สถานการณ์ด้านการเรียน	สถานการณ์ด้านการทำงาน	สถานการณ์ด้านการเรียน	สถานการณ์ด้านการทำงาน
มาก	15	15	15	15	15	15
น้อย	15	15	15	15	15	15

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบวัดระดับความใกล้ชิด
2. แบบประเมินคุณลักษณะของตนเองและคู่รักด้านความสัมพันธ์
3. แบบประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก
4. สถานการณ์การเปรียบเทียบผลงานของตนเองกับคู่รัก

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

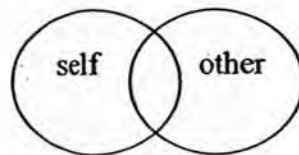
1. แบบวัดระดับความใกล้ชิด

แบบวัดระดับความใกล้ชิดหรือมาตรวัดความใกล้ชิดในระยะแรกเป็นผลงานของ Bercheid และคณะ (1989) มีลักษณะเป็นแบบรายงานตนเอง (self-report) เรียกว่า The Relationship Closeness Inventory หรือ RCI ซึ่งมาตรนี้มีข้อจำกัดในเรื่องจำนวนข้อกระทงที่มีมากทำให้ต้องใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามเป็นเวลานาน ต่อมา Aron และ คณะ (1992) ได้พยายามสร้างมาตรวัดความใกล้ชิดให้มีความสะดวกในการใช้งานมากยิ่งขึ้น โดยสร้างตามแนวคิดของ Levinger และ Snoek (1972 อ้างถึงใน Aron, Aron, Tudor, & Nelson, 1991) และเรียกมาตรวัดความใกล้ชิดที่พัฒนาแล้วว่า The Inclusion of other on the Self หรือ IOS มีลักษณะเป็นวงกลม 2 วง โดยใช้รูปภาพวงกลม 2 วง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ได้แก่ ตัวเรา (self) แทนด้วยวงกลมวงที่ 1 และ บุคคลอื่น (other) แทนด้วยวงกลมวงที่ 2 และมีความแตกต่างกันในรูปภาพวงกลมของระดับการซ้อนทับซึ่งมี 7 ระดับ โดยมีรูปภาพวงกลมเรียงลำดับจากวงกลม 2 วงแยกออกจากกัน มีเส้นรอบวงของแต่ละวงสัมผัสกันเพียงเล็กน้อย แสดงถึงการรับรู้ระดับความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันน้อยให้ค่าระดับเท่ากับ 1 และเพิ่มระดับการซ้อนทับของวงกลม 2 วง จนกระทั่งวงกลมทั้ง 2 วงเกือบซ้อนทับกันเกือบสนิท แสดงถึงการรับรู้ระดับความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันมากให้ค่าระดับเท่ากับ 7 ในการตอบให้ผู้ประเมินเลือกรูปภาพวงกลมที่แสดงการรับรู้ระดับความใกล้ชิดที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดที่ผู้ประเมินมีต่อบุคคลอื่น ซึ่งแบบวัดระดับความใกล้ชิดนี้ วิไลลักษณ์ รุ่งเรืองอนันต์ (2544) ได้นำมาใช้ในการทำวิจัยเรื่อง "ผลของความใกล้ชิดและการรับรู้ความรุนแรงของสถานการณ์ต่อการให้อภัยระหว่างบุคคลที่มีต่อความสัมพันธ์ฉันเพื่อน" โดยใช้รูปภาพวงกลมวงที่ 1 แทนตัวเรา (self) ส่วนวงกลมวงที่ 2 แทนเพื่อน (friend)

แต่ในการวิจัยนี้ได้นำแบบวัด IOS มาใช้ในการวัดการรับรู้ระดับของความใกล้ชิดระหว่างคู่รัก โดยวงกลมวงที่ 1 แทนตัวเรา (self) ส่วนวงกลมวงที่ 2 แทนคู่รักของเรา (romantic partner) โดยมีรูปภาพวงกลมเรียงลำดับจากวงกลม 2 วงแยกออกจากกัน และมีเส้นรอบวงของ

แต่ละวงสัมพันธ์กันเพียงเล็กน้อย แสดงถึงการรับรู้ระดับความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักแบบใกล้ชิดกันน้อยให้ค่าระดับเท่ากับ 1 และเพิ่มระดับการซ้อนทับของวงกลม 2 วง จนกระทั่งวงกลมทั้ง 2 วงซ้อนทับกันเกือบสนิท แสดงถึงการรับรู้ระดับความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักแบบใกล้ชิดกันมากให้ค่าระดับเท่ากับ 7 ในการตอบให้กลุ่มตัวอย่างเลือกรูปภาพวงกลมที่แสดงการรับรู้ระดับของความสัมพันธ์แบบคู่รักที่มีความใกล้ชิดตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่รักของตนเอง โดยผู้วิจัยได้นำรูปภาพวงกลมทั้ง 7 รูป มาใช้ในการวิจัย และแบ่งระดับของการรับรู้ความใกล้ชิดระหว่างคู่รักดังนี้ (โปรดดูภาคผนวก ก)

ระดับคะแนน 1 ถึง ระดับคะแนน 3 การรับรู้ระดับความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันน้อย
 ระดับคะแนน 5 ถึง ระดับคะแนน 7 การรับรู้ระดับความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดกันมาก
 ระดับคะแนน 4 เป็นค่ากลางและไม่จัดเป็นความใกล้ชิดในระดับใด จึงไม่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพที่ 1 ลักษณะของความใกล้ชิดระหว่างตัวเรา (self) กับบุคคลอื่น (other)

(Levinger & Snoek, 1972 อ้างถึงใน Aron, Aron, Tudor, & Nelson, 1991)

2. แบบประเมินคุณลักษณะของตนเองและคู่รักด้านความสัมพันธ์

2.1 การพัฒนาแบบประเมิน

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบประเมินคุณลักษณะของตนเองและคู่รักด้านความสัมพันธ์ โดยแปลคำคุณศัพท์คุณลักษณะด้านความสัมพันธ์จากงานวิจัยของ Lockwood และคณะ (2004) โดยมีคำคุณศัพท์คุณลักษณะที่ดีด้านความสัมพันธ์ จำนวน 8 ข้อ และมีคำคุณศัพท์คุณลักษณะที่ไม่ดีด้านความสัมพันธ์ จำนวน 6 ข้อ ซึ่งแบบประเมินนี้จะใช้สำหรับประเมินทั้งคุณลักษณะของตนเองด้านความสัมพันธ์ และประเมินคุณลักษณะของคู่รักด้านความสัมพันธ์ ขั้นตอนในการพัฒนาแบบประเมินมีดังต่อไปนี้

2.1.1 การคัดเลือกคำคุณศัพท์คุณลักษณะที่ดีด้านความสัมพันธ์ของตนเองและคู่รัก

เพื่อให้ได้คำคุณศัพท์คุณลักษณะที่ดีด้านความสัมพันธ์ของตนเองและคู่รัก ที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยและตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดในด้านความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก จึงให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี และมีคู่รักแล้วตั้งแต่ 2 เดือนขึ้นไป จำนวน 60 คน แบ่งเป็นเพศชาย 30 คน เพศหญิง 30 คน เป็นผู้ตอบคำถามในขั้นพัฒนา

เครื่องมือ โดยใช้คำถามว่า “ลักษณะนิสัยของท่านและคู่รักที่ท่านคิดว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาในความสัมพันธ์ฉันคู่รัก ได้แก่อะไรบ้าง” สำหรับคำคุณศัพท์คุณลักษณะทางบวกด้านความสัมพันธ์ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง มีค่าความถี่สะสมไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 (Ajzen & Fishbein, 1980) ได้คำคุณศัพท์จำนวน 14 คำ (โปรดดูภาคผนวก ข) นำไปรวมกับคำคุณศัพท์คุณลักษณะทางบวกที่ได้จากงานวิจัยของ Lockwood และคณะ (2004) จำนวน 8 คำ และเลือกเฉพาะข้อที่ไม่ซ้ำกันจะได้คำคุณศัพท์คุณลักษณะทางบวกทั้งสิ้น 19 คำ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3

คำคุณศัพท์คุณลักษณะทางบวกด้านความสัมพันธ์ในงานวิจัยของ Lockwood และคณะ (2004) และจากการวิจัยครั้งนี้

คำคุณศัพท์ จากการวิจัย	คำคุณศัพท์ในงานวิจัยของ Lockwood	
	คำศัพท์	คำแปล
1. ร่าเริง	kind & affectionate	แสดงความรักความมีน้ำใจ
2. ซื่อสัตย์	open & disclosing	เปิดเผย ไม่ปิดบัง
3. เอาใจใส่	tolerant & accepting	เปิดใจกว้าง ยอมรับ
4. จริงใจ	patient	อดทน อดกลั้น
5. มีความรับผิดชอบ	rational	มีเหตุผล
6. ใจดี	understanding	เข้าใจกัน
7. สุขุมรอบคอบ	responsive	ตอบสนองต่อความต้องการของคู่รัก
8. เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	warm	อบอุ่น มีมิตรไมตรี
9. ไว้ใจกัน		
10. ให้เกียรติกัน		
11. พึ่งพาได้		

2.1.2 การคัดเลือกคำคุณศัพท์คุณลักษณะที่ไม่ดีด้านความสัมพันธ์ของตนเองและคู่รัก

เพื่อให้ได้คำคุณศัพท์คุณลักษณะที่ไม่ดีด้านความสัมพันธ์ของตนเองและคู่รัก ผู้วิจัยจึงให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามในขั้นพัฒนาเครื่องมือโดยใช้คำถามว่า “ลักษณะนิสัยของท่านและคู่รักที่ท่านคิดว่าเป็นลักษณะที่ไม่พึงปรารถนาในความสัมพันธ์ฉันคู่รัก ได้แก่อะไรบ้าง” ซึ่งคำคุณศัพท์คุณลักษณะทางลบด้านความสัมพันธ์ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง มี

ค่าความถี่สะสมไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 (Ajzen & Fishbein, 1980) ได้คำคุณศัพท์จำนวน 12 คำ (โปรดดูภาคผนวก ค) นำไปรวมกับคำคุณศัพท์ทางลบที่ได้จากงานวิจัยของ Lockwood และคณะ (2004) จำนวน 6 คำ จะได้คำคุณศัพท์คุณลักษณะทางลบทั้งสิ้น 18 คำ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4

คำคุณศัพท์คุณลักษณะทางลบด้านความสัมพันธ์ในงานวิจัยของ Lockwood และคณะ (2004) และจากการวิจัยครั้งนี้

คุณศัพท์ จากการวิจัย	คำคุณศัพท์ในงานวิจัยของ Lockwood	
	คำศัพท์	คำแปล
1. เอาแต่ใจตนเอง	critical & judgmental	ติเตียน วิพากษ์วิจารณ์
2. เห็นแก่ตัว	controlling & dominant	ควบคุม แสดงอำนาจเหนือ
3. เจ้าชู้	moody	เจ้าอารมณ์
4. ไม่มีเหตุผล	thoughtless	ไม่คิดถึงจิตใจคนอื่น
5. โกหก	distant	ห่างเหิน เฉยเมย
6. จู้จุกจิก	complaining	ขี้บ่น
7. ขี้โมโห		
8. หลงตัวเอง		
9. ไม่เห็นความสำคัญของคู่รัก		
10. ขี้ระแวง		
11. ทะเลาะเบาะแว้ง		
12. ไม่มีความรักใคร่ชอบ		

2.2 การหาประสิทธิภาพของแบบประเมิน

นำคำคุณศัพท์คุณลักษณะทางบวกและคำคุณศัพท์คุณลักษณะทางลบ ทั้งหมด 36 คำ มาเรียงเรียงสลับคำคุณศัพท์คุณลักษณะทางบวกและทางลบ ให้กลุ่มตัวอย่าง ชั้นสร้างเครื่องมือจำนวน 60 คน ตอบคำถาม โดยมีคำถามในชั้นสร้างเครื่องมือว่า "ลักษณะที่น่าพึงปรารถนาในความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก..." ตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert) 9 ช่วง ปลาย 2 ข้างเป็นคำคู่ตรงกันข้าม คือ ไม่น่าพึงปรารถนา-น่าพึงปรารถนา ซึ่งมีช่วงคะแนนจาก 1 ถึง 9 คะแนน (โปรดดูภาคผนวก ง) มีความหมายดังต่อไปนี้

1 หมายถึง ไม่น่าพึงปรารถนามากที่สุด

2	หมายถึง	ไม่น่าพึงปรารถนามาก
3	หมายถึง	ไม่น่าพึงปรารถนาปานกลาง
4	หมายถึง	ไม่น่าพึงปรารถนาน้อย
5	หมายถึง	ไม่น่าพึงปรารถนาและน่าพึงปรารถนาพอๆ กัน
6	หมายถึง	น่าพึงปรารถนาน้อย
7	หมายถึง	น่าพึงปรารถนาปานกลาง
8	หมายถึง	น่าพึงปรารถนามาก
9	หมายถึง	น่าพึงปรารถนามากที่สุด

นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อกระทงด้วยการทดสอบค่าทีระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์หากลุ่มสูงจากคะแนนเท่ากับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 ขึ้นไป และวิเคราะห์หากลุ่มต่ำจากคะแนนเท่ากับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 หรือต่ำกว่า จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตามตารางของ Hersberg (1983) ($N = 60$) จากการวิเคราะห์ดังกล่าวได้ข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 33 ข้อ โดยเป็นข้อกระทงทางบวก จำนวน 17 ข้อ ข้อกระทงทางลบ จำนวน 16 ข้อ และมีค่าแอลฟาเท่ากับ .90 (โปรดดูภาคผนวก จ)

หลังจากนั้นนำคำคุณศัพท์คุณลักษณะที่ผ่านการคัดเลือกไปรวมกันเป็นแบบประเมินคุณลักษณะของตนเองและคู่รักด้านความสัมพันธ์สลับคำคุณศัพท์คุณลักษณะทางบวกและทางลบ แล้วสุ่มให้กลุ่มตัวอย่างตอบในชั้นจริง โดยใช้คำถามว่า "ลักษณะของตัวท่านในความสัมพันธ์กับคู่รักคนปัจจุบัน..." สำหรับแบบประเมินคุณลักษณะของตนเองด้านความสัมพันธ์ ตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต 9 ช่วง ปลาย 2 ข้างเป็นคำคู่ตรงกันข้าม คือ ไม่เป็นลักษณะของฉัน-เป็นลักษณะของฉัน ซึ่งมีช่วงคะแนนจาก 1 ถึง 9 คะแนน (โปรดดูภาคผนวก ฉ) มีความหมายดังต่อไปนี้

1	หมายถึง	ไม่เป็นลักษณะของฉันมากที่สุด
2	หมายถึง	ไม่เป็นลักษณะของฉันมาก
3	หมายถึง	ไม่เป็นลักษณะของฉันปานกลาง
4	หมายถึง	ไม่เป็นลักษณะของฉันน้อย
5	หมายถึง	ไม่เป็นลักษณะของฉันและเป็นลักษณะของฉันพอๆ กัน
6	หมายถึง	เป็นลักษณะของฉันน้อย
7	หมายถึง	เป็นลักษณะของฉันปานกลาง

8	หมายถึง	เป็นลักษณะของฉันมาก
9	หมายถึง	เป็นลักษณะของฉันมากที่สุด

และใช้คำถามว่า “ลักษณะของคู่รักของท่านในความสัมพันธ์กับตัวท่าน...” สำหรับแบบประเมินคุณลักษณะของคู่รักด้านความสัมพันธ์ ตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต 9 ช่วง ปลาย 2 ข้าง เป็นคำคู่ตรงกันข้าม คือ ไม่เป็นลักษณะของคู่รักของฉัน-เป็นลักษณะของคู่รักของฉัน ซึ่งมีช่วงคะแนนจาก 1 ถึง 9 คะแนน (โปรดดูภาคผนวก ข) มีความหมายดังต่อไปนี้

1	หมายถึง	ไม่เป็นลักษณะของคู่รักของฉันมากที่สุด
2	หมายถึง	ไม่เป็นลักษณะของคู่รักของฉันมาก
3	หมายถึง	ไม่เป็นลักษณะของคู่รักของฉันปานกลาง
4	หมายถึง	ไม่เป็นลักษณะของคู่รักของฉันน้อย
5	หมายถึง	ไม่เป็นลักษณะของคู่รักของฉันและเป็นลักษณะของคู่รักของฉันพอๆ กัน
6	หมายถึง	เป็นลักษณะของคู่รักของฉันน้อย
7	หมายถึง	เป็นลักษณะของคู่รักของฉันปานกลาง
8	หมายถึง	เป็นลักษณะของคู่รักของฉันมาก
9	หมายถึง	เป็นลักษณะของคู่รักของฉันมากที่สุด

3. แบบประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก

3.1 การพัฒนาแบบประเมิน

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก จากงานวิจัยของ Lockwood และคณะ (2004) โดยแบบประเมินนี้จะใช้สำหรับประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก ขั้นตอนในการพัฒนาแบบประเมินมีดังต่อไปนี้

3.1.1 การคัดเลือกข้อความเหตุการณ์ในอนาคตด้านความสัมพันธ์ที่ตีระหว่างบุคคล

เพื่อให้ได้ข้อความเหตุการณ์ที่เหมาะสมกับบริบทสังคมไทยและตรงกับความ เป็นจริงมากที่สุดในด้านความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก จึงให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี และมีคู่รักแล้วตั้งแต่ 2 เดือนขึ้นไป จำนวน 60 คน แบ่งเป็นเพศชาย 30 คน เพศหญิง 30 คน เป็นผู้ตอบคำถามในขั้นพัฒนาเครื่องมือ โดยใช้คำถามว่า “เหตุการณ์ในอนาคตที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างคู่รัก ได้แก่อะไรบ้าง” สำหรับวลีหรือประโยคของเหตุการณ์ด้านความสัมพันธ์อันดีระหว่างคู่รักที่สามารถนำไปใช้ได้จริงมีค่าความถี่สะสมไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 (Ajzen & Fishbein, 1980) ได้วลีหรือประโยคทั้งหมด 11 ข้อ (โปรดดูภาคผนวก ข) นำวลีหรือประโยคเหล่านั้นมาแต่งเป็นข้อความเหตุการณ์ให้มีความสมบูรณ์ขึ้น แล้วนำไปรวมกับ

ข้อความเหตุการณ์ทางบวกที่ได้จากงานวิจัยของ Lockwood และคณะ (2004) รวมทั้งแต่งข้อความเพิ่มเติมอีก 4 ข้อความ รวมข้อความเหตุการณ์ทางบวกทั้งหมด 15 ข้อความ

3.1.2 การคัดเลือกข้อความเหตุการณ์ในอนาคตด้านความสัมพันธ์ที่ไม่ดีระหว่างบุคคล

เพื่อให้ได้ข้อความเหตุการณ์ในอนาคตด้านความสัมพันธ์ที่ไม่ดีระหว่างบุคคล ผู้วิจัยจึงให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามในขั้นพัฒนาเครื่องมือโดยใช้คำถามว่า "เหตุการณ์ในอนาคตที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันเลวร้ายระหว่างคู่รัก ได้แก่อะไรบ้าง" สำหรับวลีหรือประโยคของเหตุการณ์ด้านความสัมพันธ์อันเลวร้ายระหว่างคู่รัก ซึ่งคำที่นำไปใช้ได้จริงมีค่าความถี่สะสมไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 (Ajzen & Fishbein, 1980) ได้วลีหรือประโยคทั้งหมด 6 ข้อ (โปรดดูภาคผนวก ฉ) นำวลีหรือประโยคมาแต่งข้อความ แล้วนำไปรวมกับข้อความเหตุการณ์ทางลบที่ได้จากงานวิจัยของ Lockwood และคณะ (2004) รวมทั้งแต่งข้อความเพิ่มเติมอีก 9 ข้อความ รวมข้อความเหตุการณ์ทางลบทั้งหมด 15 ข้อความ

3.2 การหาประสิทธิภาพของแบบประเมิน

นำข้อความเหตุการณ์ทางบวกและข้อความเหตุการณ์ทางลบทั้งหมด 30 ข้อความ เรียบเรียงสลับข้อความเหตุการณ์ทางบวกและทางลบ ให้กลุ่มตัวอย่างชั้นสร้างเครื่องมือจำนวน 60 คน ตอบคำถาม โดยมีคำถามในขั้นสร้างเครื่องมือว่า "ความน่าฟังปรารถนาของเหตุการณ์ในอนาคตของความสัมพันธ์..." ตามมาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) 9 ช่วง จาก 1 ถึง 9 คะแนน (โปรดดูภาคผนวก จ) ซึ่งแต่ละช่วงมีความหมายดังต่อไปนี้

1	หมายถึง	น่าฟังปรารถนาน้อยที่สุด
2	หมายถึง	น่าฟังปรารถนาเกือบน้อยที่สุด
3	หมายถึง	น่าฟังปรารถนาน้อย
4	หมายถึง	น่าฟังปรารถนาค่อนข้างน้อย
5	หมายถึง	น่าฟังปรารถนาปานกลาง
6	หมายถึง	น่าฟังปรารถนาค่อนข้างมาก
7	หมายถึง	น่าฟังปรารถนามาก
8	หมายถึง	น่าฟังปรารถนาเกือบมากที่สุด
9	หมายถึง	น่าฟังปรารถนามากที่สุด

นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อกระทงด้วยการทดสอบค่าที่ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์หากลุ่มสูงจากคะแนนเท่ากับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 ขึ้นไป และวิเคราะห์หากลุ่มต่ำจากคะแนนเท่ากับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 หรือต่ำกว่า จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อ

อื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation หรือ CITC) โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตามตารางของ Herberg (1983) ($N = 60$) จากการวิเคราะห์ดังกล่าวได้ข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 21 ข้อ โดยเป็นข้อกระทงทางบวก จำนวน 9 ข้อ ข้อกระทงทางลบ จำนวน 12 ข้อ และมีค่าแอลฟาเท่ากับ .87 (โปรดดูภาคผนวก ฏ)

หลังจากนั้นนำข้อความเหตุการณ์ที่ผ่านการคัดเลือกไปรวมกันเป็นแบบประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักสลับข้อความเหตุการณ์ทางบวกและทางลบ แล้วสุ่มให้กลุ่มตัวอย่างตอบในชั้นจริง โดยใช้คำถามว่า "ความเป็นไปได้ในอนาคตของความสัมพันธ์ระหว่างท่านและคู่รัก..." ตามมาตรประมาณค่า 9 ช่วง จาก 1 ถึง 9 คะแนน (โปรดดูภาคผนวก ฏ) ซึ่งแต่ละช่วงมีความหมายดังต่อไปนี้

1	หมายถึง	เป็นไปได้น้อยที่สุด
2	หมายถึง	เป็นไปได้เกือบน้อยที่สุด
3	หมายถึง	เป็นไปได้น้อย
4	หมายถึง	เป็นไปได้ค่อนข้างน้อย
5	หมายถึง	เป็นไปได้ปานกลาง
6	หมายถึง	เป็นไปได้ค่อนข้างมาก
7	หมายถึง	เป็นไปได้มาก
8	หมายถึง	เป็นไปได้เกือบมากที่สุด
9	หมายถึง	เป็นไปได้มากที่สุด

4. สถานการณ์การเปรียบเทียบคุณภาพผลงานของตนเองกับคู่รัก

4.1 การสร้างสถานการณ์

ในการสร้างสถานการณ์ที่คุกคามต่อการประเมินตนเองที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบคุณภาพของผลงานของตนเองกับคู่รัก ได้แบ่งออกเป็น 2 สถานการณ์ใหญ่ๆ ได้แก่ สถานการณ์การเปรียบเทียบผลงานด้านการเรียน และสถานการณ์การเปรียบเทียบผลงานด้านการทำงาน โดยในแต่ละสถานการณ์จำแนกออกเป็น 3 เงื่อนไขดังนี้ (โปรดดูภาคผนวก ฐ)

4.1.1 สถานการณ์การเปรียบเทียบผลงานด้านการเรียน

ก. เงื่อนไขผลงานของคู่รักเหนือกว่าตนเอง คือ ผู้ร่วมการทดลองจินตนาการว่าตนเองทำคะแนนสอบได้ 75 % และจินตนาการว่าคู่รักทำคะแนนสอบได้ 90 %

ข. เงื่อนไขผลงานของคู่รักด้อยกว่าตนเอง คือ ผู้ร่วมการทดลองจินตนาการว่าตนเองทำคะแนนสอบได้ 75 % และจินตนาการว่าคู่รักทำคะแนนสอบได้ 60 %

ค. เงื่อนไขกลุ่มควบคุม คือ ผู้ร่วมการทดลองจินตนาการว่าตนเองทำคะแนนสอบได้ 75 %

4.1.2 สถานการณ์การเปรียบเทียบผลงานด้านการทำงาน

ก. เงื่อนไขผลงานของคู่รักเหนือกว่าตนเอง คือ ผู้ร่วมการทดลองจินตนาการว่าเมื่อทำงานครบ 1 ปี ทางบริษัทพิจารณาขึ้นเงินเดือนให้ตนเอง 8 % ส่วนคู่รักได้เงินเดือนขึ้น 11 %

ข. เงื่อนไขผลงานของคู่รักด้อยกว่าตนเอง คือ ผู้ร่วมการทดลองจินตนาการว่าเมื่อทำงานครบ 1 ปี ทางบริษัทพิจารณาขึ้นเงินเดือนให้ตนเอง 8 % ส่วนคู่รักได้เงินเดือนขึ้น 5 %

ค. เงื่อนไขกลุ่มควบคุม คือ ผู้ร่วมการทดลองจินตนาการว่าเมื่อทำงานครบ 1 ปี ทางบริษัทพิจารณาขึ้นเงินเดือนให้ 8 %

4.2 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ให้กลุ่มตัวอย่างชั้นพัฒนาเครื่องมือจำนวน 300 คน ตอบคำถาม แบ่งเป็นสถานการณ์ละ 150 คน ในสถานการณ์การเปรียบเทียบผลงานด้านการเรียน ให้กลุ่มตัวอย่างจินตนาการคะแนนสอบในวิชาที่ได้เรียนไปโดยได้คะแนนตามที่ผู้วิจัยกำหนด ได้แก่ สอบได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 60 สอบได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 75 และสอบได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 90 และประเมินความสามารถของตนเองว่ามีความสามารถในระดับใด โดยใช้คำถามว่า “ท่านสอบได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ... ตามความรู้สึกของท่าน ท่านคิดว่าตนเองมีความสามารถ...” ตามมาตรประมาณค่า (Rating scale) 9 ช่วง จาก 1 ถึง 9 คะแนน ซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

1	หมายถึง	ความสามารถแย่มากที่สุด
2	หมายถึง	ความสามารถแย่มาก
3	หมายถึง	ความสามารถไม่ดี
4	หมายถึง	ความสามารถค่อนข้างไม่ดี
5	หมายถึง	ความสามารถปานกลาง
6	หมายถึง	ความสามารถค่อนข้างดี
7	หมายถึง	ความสามารถดี
8	หมายถึง	ความสามารถดีมาก
9	หมายถึง	ความสามารถดีเลิศ

หลังจากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ความแตกต่างในการรับรู้ความสามารถในด้านการเรียนของกลุ่มตัวอย่างชั้นพัฒนาเครื่องมือโดยการใช้ร้อยละที่มากที่สุด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างรับรู้ความแตกต่างของคะแนนสอบ ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44 รับรู้คะแนนสอบร้อยละ 60 ว่าตนเองมีความสามารถค่อนข้างดี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34 รับรู้คะแนนสอบร้อยละ 75

ว่าตนเองมีความสามารถดี และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36 รับรู้คะแนนสอบร้อยละ 90 ว่าตนเองมีความสามารถดีเลิศ

ส่วนสถานการณ์การเปรียบเทียบผลงานด้านการทำงาน ให้กลุ่มตัวอย่างจินตนาการว่าเมื่อทำงานครบ 1 ปี ทางบริษัทพิจารณาขึ้นเงินเดือนให้ตามที่ผู้วิจัยกำหนด ได้แก่ ได้รับการขึ้นเงินเดือนร้อยละ 5 ได้รับการขึ้นเงินเดือนร้อยละ 8 และได้รับการขึ้นเงินเดือนร้อยละ 11 โดยใช้คำถามว่า "ท่านได้รับการขึ้นเงินเดือนร้อยละ...ของเงินเดือนเริ่มต้น ตามความรู้สึกของท่าน ท่านคิดว่าตนเองประสบความสำเร็จ..." มาตรฐานค่า 9 ช่วง จาก 1 ถึง 9 คะแนน มีความหมายดังต่อไปนี้

1	หมายถึง	ประสบความสำเร็จน้อยที่สุด
2	หมายถึง	ประสบความสำเร็จเกือบน้อยที่สุด
3	หมายถึง	ประสบความสำเร็จน้อย
4	หมายถึง	ประสบความสำเร็จค่อนข้างน้อย
5	หมายถึง	ประสบความสำเร็จปานกลาง
6	หมายถึง	ประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก
7	หมายถึง	ประสบความสำเร็จมาก
8	หมายถึง	ประสบความสำเร็จเกือบมากที่สุด
9	หมายถึง	ประสบความสำเร็จมากที่สุด

หลังจากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ความแตกต่างในการรับรู้การประสบความสำเร็จในด้านการทำงานของกลุ่มตัวอย่างชั้นพัฒนาเครื่องมือโดยการใช้ร้อยละที่มากที่สุด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างรับรู้ความแตกต่างของการขึ้นเงินเดือน ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32 รับรู้การขึ้นเงินเดือนร้อยละ 5 ว่าตนเองประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34 รับรู้การขึ้นเงินเดือนร้อยละ 8 ว่าตนเองประสบความสำเร็จมาก และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44 รับรู้การขึ้นเงินเดือนร้อยละ 11 ว่าตนเองประสบความสำเร็จเกือบมากที่สุด

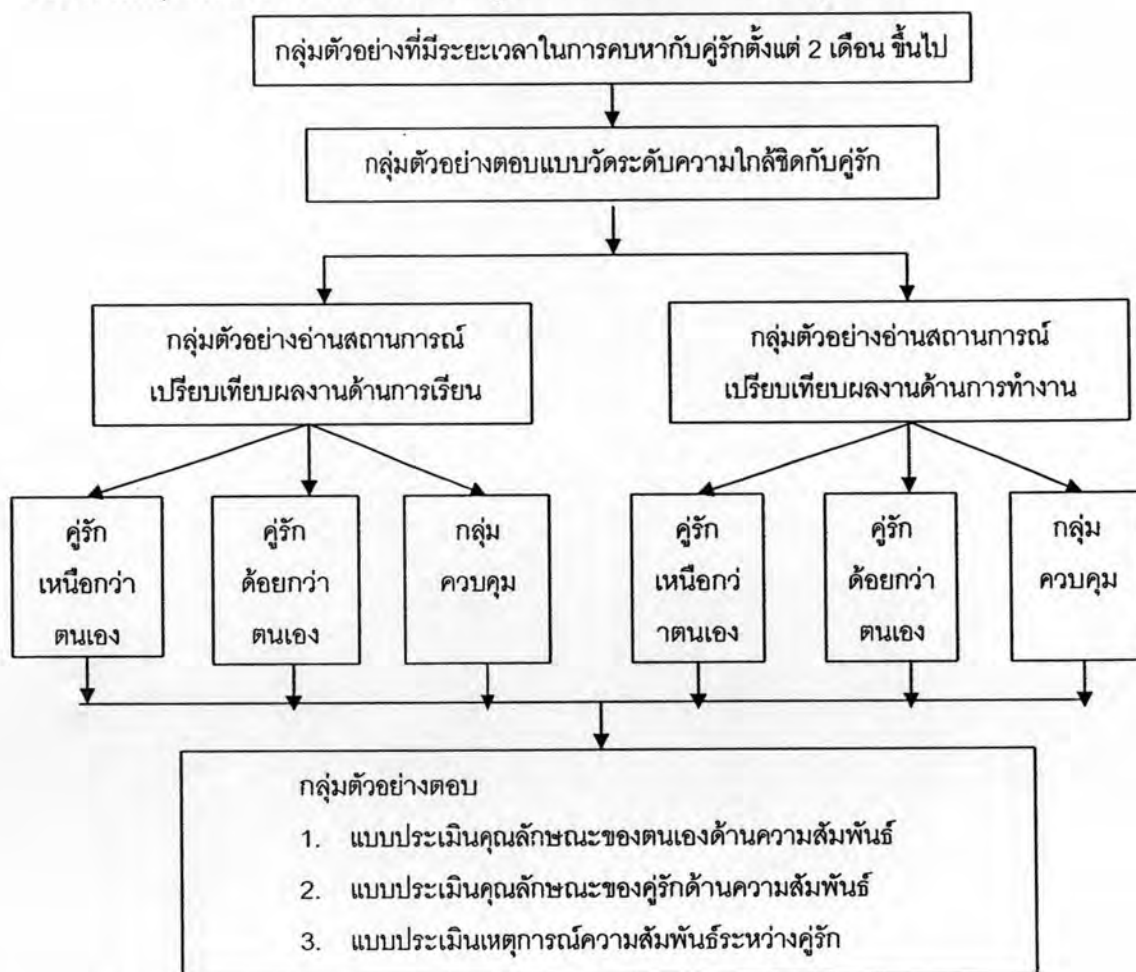
การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินที่ได้พัฒนาขึ้นมารวมเป็นแบบสอบถามฉบับเดียวกัน แบ่งออกเป็น 6 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ มหาวิทยาลัย คณะ สาขาวิชา ชั้นปี ประสบการณ์การมีคู่รัก และระยะเวลาที่คบหากับคู่รักคนปัจจุบัน ตอนที่ 2 แบบวัดระดับความใกล้ชิด ตอนที่ 3 สถานการณ์การเปรียบเทียบคุณภาพผลงานของตนเองกับคู่รัก ตอนที่ 4 แบบประเมินคุณลักษณะของตนเองด้านความสัมพันธ์ ตอนที่

ที่ 5 แบบประเมินคุณลักษณะของคู่รักด้านความสัมพันธ์ ตอนที่ 6 แบบประเมินเหตุการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามทั้งฉบับ

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

1. ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างต้องมีระยะเวลาในการคบหากับคู่รักตั้งแต่ 2 เดือน ขึ้นไป
2. ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบวัดระดับความใกล้ชิด
3. ให้กลุ่มตัวอย่างอ่านสถานการณ์การเปรียบเทียบผลงาน หลังจากนั้นให้นึกถึงเหตุการณ์หรือทักษะความสามารถของตนเองที่ตรงตามสถานการณ์ที่ได้รับ และให้บรรยาย เหตุการณ์ดังกล่าวหรือเลือกที่จะจินตนาการต่อตามสถานการณ์ที่ผู้วิจัยกำหนด ซึ่งแบ่งกลุ่ม ตัวอย่างออกเป็น 12 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน ดังแสดงในตารางที่ 2
4. ให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามตามความรู้สึกของตนเองในแบบประเมินคุณลักษณะ ของตนเองด้านความสัมพันธ์ แบบประเมินคุณลักษณะของคู่รักด้านความสัมพันธ์ และแบบ ประเมินเหตุการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก ตามแผนผังการเก็บข้อมูลภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยนี้ได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานหลัก โดยทำการทดสอบการเปรียบเทียบต่าง (contrast) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ถึง 6 และใช้การพิจารณาผลหลัก (Main effect) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7